

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri ostanilih in tako tudi pri „poslanjcih“ se plačuje za navadno tristo-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „trih kron“, na stremu trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Cerna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa oporavnitvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri oporavnitvu.

Postavne določbe glede ravnopravnosti jezikov v Avstriji.

Spisal dr. Fr. Oblak.

VIII.

Postava hoče torej odločno, naj se zapisniki pišejo v jeziku prelišanega oseb. (To velja tudi tedaj, kadar prelišani govori tuj jezik; samo v slučaju, če tolmač ne bi znal pisati, se more izjemno s tujcem zapisnik pisati le v sodnijskem jeziku, pa se mora omenjeni usrok izrekoma navesti.)

Če ne bi bilo tako zapovedano, (da se imajo namreč zapisniki redno pisati v jeziku prelišane osebe), kako bi bile mogoče določbe §§. 104, 3, 4, in 105 kaz. post. razumeti?

Dotične določbe v §. 104, 3, 4. se glasé:

Odgovori se imajo le po zadržaji pripovedovaje zapisati. Le tedaj, kadar je to za presojevanje stvari važno ali kadar se more pričakovati, da bo treba zapisnik pri glavni obravnavi predčitati, se ima prelišani navesti govoreč, pridržaje njegove lastne izraze.

Sodnik ima v zapisnik narekovati glasno, da morejo navzočistišati. Vender pa sme prelišani svoje odgovore zapisnikarju narekovati, da jih piše. (To pravico pa more sodnik prelišanemu odtegniti, če jo zlorabi.)

In v naslednjem §. 105 je zapovedano, da se ima vsak zapisnik prelišanemu in drugim prizvanim osebam predčitati.

Prestopki se sicer redno ne preiskujejo, ali kadar je to potreba (in to se največkrat pri naprošenem sodniku godi), mora se ravnati po §. 447 kaz. post., kakor je zapovedano glede hudodelstev, in torej se ima tudi tukaj ozir jemati na jezik strank.

Do zdaj je bil govor le o tem, kar treba, da gledé jezika izpolnjuje plačani sodnik, kadar on sam ali preiskuje ali sodi. Kaj pa, kadar in kjer o krivdi ali nekrivdi obtoženca sodi ljudstvo samo, kjer vse pravne naprave, plačani sodnik in pred vsem predsednik konečni obravnavi, ne le kot verhovni tolmači ampak tudi kot sodniki pri odmerjenju kazni, pripravljajo zgradbo v namen, da jo ljud-

ski sodniki (porotniki) pretehtajo in precenijo, da morejo v oči sočloveka mirne vesti izreči svoj osodopolni: „kriv“ ali „nekriv“?

Tukaj je torej na mestu omeniti še določbe §. 311 kaz. post., ki se v 1. odstavku tako le glasi: Konečna obravnava pred porotniki se ravna, če v tem poglavju ni drugače zapovedano, po zapovedih izrečenih v 18. poglavju.

V tem poglavju pa gledé jezika ni nič oporečeno, kar velja gledé plačanih sodnikov in je bilo prej povedano. Tukaj ne velja na mračnem polju politike vzrastla tesnosrčnost, ne smešen stud kakega uradnika proti jeziku onega, s komer ima opraviti, ne njegova (uradnikova) naravna ljubezen ali pa spoštovanje do imena olikovancev kakega slovstvenega sredstva, s katerim se bolj ali manj spretno izražajo misli; da se tukaj kaže jezik in njegova moč, je pomena manj ko druge vrste.

Namen konečne preiskave ni, da bi v njej narodi z večjim ali manjšim ponosom kazali na krasoto svojega jezika, kakor se ponajboj kaže se svojimi ženami, kadar jih z večjo ali manjšo zlatanino okinčane pripeljejo v sopenj; tu gre za važno stvar. Postava torej vse modro uravnjuje; treba je le postaviti izvršiti.

Vnetljivi krvomok pri govedih.

Spisal Štefan Šuligoj.

Kor se v pomladanskem času že več let po tukajšnjih krajih in morda tudi drugod pogosto prikazuje pri goveji živini bolezen krvomok (Blutharzen), namenil sem se tukaj nekoliko vrstic zapisati o tej bolezni, ki sicer, ako se pravilno zdravi, ni nevarna, ali ki more večkrat, posebno ako se zanemari, živino tudi umoriti.

Bolezen krvomok obstoji navadno v vnetji scavilnih delov ali pa v navalu krvi na dotične dele. Te bolezni je več vrst, ali tukaj hočem govoriti le o najnavadnejši, ki se kaže v krvnem navalu in vnetji. Krvomok se pri živini lahko spozna; prvo znamenje je to, da je voda krvava; živina je klaverna, dlaka se jej po zadnjem konci ježi, v zadnjem konci je kakor zvezana in obšuti veliko bolečino, ako se pritane.

povedano, da jej pisatelj teh vrst ni mogel priti na sled, niti v Trenti niti v Bohinu, dasi je mnogo popraševal po njej. Mogoče, da je jedna tistih, ki umira s sedanjim rodom, ali pa je, kar je še bolj verjetno, prinesena iz tujine. No bodi si temu tako ali onako, priznati nam je, da je pesnik v njej udaril v pravo struno, da je dobro pogodil tisto, kar se lokalna barva imenuje. Kako živo in plastično opisuje naše velegorje ob Sočinem izviru! Gozd in stena, zrak in megla, ovet in žival, vse je tako, kakor nam je pesnik stavlja pred oči. In pa ti ljudje! Da, taki so, naši gorjani, tako čutijo, tako govoré, tako se vedejo. A na kraje in ljudi je padel neki čarobni dah, neka dobrodejna milina, ki odseva z vsake vrste, kakor žari srebro jutranje rose s travne bilke.

Zlatorogova vsebina je v kratkem ta.

Pesnik nas vodi krásnega poletnega jutra v velegorje S Triglave beže megle, prikaže se solnce, priroda se budi, in ovet in žival oživi z nova. Oživel je pa tudi človek. Glej ga drznega mladeniča lovca, kako se vzpenja mej sivimi skalami.

Kamen mu ne gane pod nogami,
Veja skrita, trhla mu ne pokne,
Listje velo, suho ne šumi mu.
Po gorovji pač tako divja le
Vzpenja se in oni, ki jo vara,
Lovec smeli in lokava koza.

Za njim so že zadnje bukve in smreke, umakrile se se kljukastim pritlikam. Zdaj je dospel na rob, od koder se preato odpira pogled na vrhove silnega pogorja.

Uzroke krvomoka moramo največkrat iskati v slabi klaji. Živina je posebno v pomladanskem času primorana na paši bratje obirati, ker nima tako zgodaj kaj ugrizniti; pa tudi nekatera ostra zelišča uzrokujejo to bolezen. Nadalje more to bolezen zakriviti slabo, pokvarjeno, plesnivo seno, ali pa prehlajenje.

Nektere teh vzrokov bolezni bi sicer mogel kmetovalec odvrniti, ako bi le toliko živine redil, kolikor pridele klaje, in bi ne bil priiljen že hitro ko sneg skopni, ko se nobene travice na paši ni, živino na pašnik goniti, ker ne more čakati, da bi dobra paša zrastle. Posebno dobro in potrebno bi bilo, da bi se paša po občinskih pašnikih nekoliko omejila in sicer tako, da bi nihče ne smel past goniti, dokler nekoliko paša ne zraste. To bi bilo tudi v drugem gospodarskem oziru koristno. Sedaj, ko sme vsakdo na pašo gnati, kadar se mu poljubi, vsakdo gleda, da se pri tem okoristi, in žene na pašo, kolikor prej mogoče. Ako bi bila pa paša omejena, bi vsak posestnik skrbel, da bi si jeseni zadosti klaje do paše prikrbel, ali pa da bi primerno število živine redil. Morda je po drugih krajih paša tako urejena, ali po tukajšnjih krajih tega ni; zato sem to mimo grode omenil.

Sedaj, ko sem nekoliko to bolezen in uzroke opisal, hočem še nekoliko zdravil navesti. Najboljše zdravilo, kar sem jih dosedaj skušal, in ki se je zmiraj sponeslo, ako bolezen ni bila še zanemarljiva, je kisel mleko z grenko soljo in solitarjem. Navadno dajam po trikrat na dan po en liter kislega mleka, v katerem raztopim 5 deka solitarja in 5 deka grenke soli; skoro vsakokrat je bila živina že po drugem dnevu zdrava. Nekteri priporočajo mesto kislega mleka kuhano laneno seme. V sili je tudi samo kisel mleko, po 5—8 litrov na dan, dobro, ako drugih zdravil ni pri rokah.

Pri vnetljivem krvomoku, ki izvira iz kakga udarca ali pretresa, so koristne posebno mrzle oklade čez križ, n. pr. v mrzli vodi namočena rjuha. Te oklade se morajo pa zmiraj menjevati, da se ne ugrejejo, ker sicer bi več škodovala nego koristilo.

Velikokrat se pripeti, da se vnetljivi krvomok premeni v mehkužni, to je: da vnetje odneha, a živina da ima vender le krvavo vodo; pri tem pa druge bolečine odnehajo. Ta krvomok umori večkrat živino zaradi prevelike izgube krvi. Pri takem krvomoku priporočajo zdravniki zagoltna zdravila, kakor kuhano

LISTEK.

ZLATOROG.

Planinska pravljica. Spisal R. Baumbach v dovoljenjem pisateljev in založnikovim preložil Anton Funtek. V Ljubljani. Natisnila in založila Ig. Kleinmayr & Bamberg. 1886.

S tem naslovom prišla je Slovincem za piruho na svetlo knjižica v prekrasni opravi, kakršno smo vajeni videti pri velikih kulturnih narodih, a pri nas smo jo dosle pogrešali. Samo Gregorčičeve poezije sta ista založnika v drugem natisu v prav tako gospodski opravi poslala v svet. In kakor pri omenjenih poezijah tako tudi pri Zlatorogu pristoji blisteče vnanje lice dragocenemu jedru. Zlatorog je jedna izmed tistih redkih knjig, katere človek, ako jo je začel brati, ne dá iz rok, predno je ni prebral do zadnje vrste. Bere se v jednom dušku. In ko si jo prebral, vzjel jo bodeš spet v roke in bral jo bodeš z isto, ako ne še z večjo slastjo tudi tretjič in četrtič. Pri vsakem branju se ti bodo odkrivale nove lepote in vedno večji in trajnejši bode tvoj užitek, ako imaš sploh čut za poezijo. Ta milovidni ovet sicer ni zrasel na naših tleh, temveč je le presajen v naš vrt, a to mu ne jemlje notranje vrednosti. Glasoviti nemški pesnik, katerega prištevajo prvim sedaj živečim, zgradil je svoj divni spev na pravljici, ki neki še živi v triglavskem pogorju. Istini ne ljubor bodi vender tu

Glej, tam zdajci postoji mladenič,
Da poskuša veter, dvigne roko,
Gleda v solnce in potem na slame,
Zrè na robo, potlej na police
In na temne senoe, koje riše
Ruševje na steno kamenito.
Čudne lovca pač oči so: Mile
Kot otroku, bistré kot sokolu!

Zdaj pregleda lovec strelno si orodje in obutev, potem pa zopet dalje. Pred sabo ima še najtežavnejši kos pota. Po ozkih policah, strmih stenah vzpenja se više in više nad brezdanjim žrelom, naposled dospeje po ozkem žlebu do vrha.

Osupel obstoji lovec. Mesto kamenitega morja razprostira se pred njim položje, podobno cvetnemu vrtu. Karkoli Triglav goji plemenitega ovetja, tu je zbtano vse na solnčnem pologu.

Živo skloni se do zemlje cvetne,
Da utrgai za klobuk bi šopek.
Čuj, kar spodaj zašumi v grmovji
In počasi izmed slečnih grmov
Stopa divjih koz brezskrbna tolpa
Ne sluteč, da je nevarnost blizu.

A to niso navadne koze. Bele so, kakor paden sneg, a kozel, ki jih vodi, nosi zlata rogova. Lovec se stisne za planinsko vrbo in povzdigne puško. Toda roka se mu trese in tema se mu dela pred očmi. Pomeri v drugo, ali zdajci se začuje glas: „Beži čreda, varuj Zlatorog se!“ In megla ovije mladeniča, da ne vidi okolo sebe.

hrastove skorje z nekoliko galunom, po trikrat na dan, vsakokrat 1 liter.

Kar se tiče, kako z živino ravnati v tej bolezni, bi svetoval posebno pomladi, živino v hlevu držati, jej pokladati tečne, lahko prebavljive klate, najboljše dobro suhega sena z nekoliko travo pomešanega. Za pijačo ugaja prestana čista voda, tudi dobra, ako se vrže v njo kos razbeljenega železa, da se malo ugreje; tudi ima železo dobro zdravilno moč. Živina naj se posebno varuje prehlada, torej naj se le o gorkih dneh iz hleva pušča. Ako smo priključeni živino zgodaj na pomlad na pašo goniti, je dobro, da jej jutro v hlevu nekoliko suhe klate damo, in to posebno v začetku, ko je še malo paze, da ni priključena brstje po pašnikih obirati.

Tu sem nekoliko ob kratkem o tej bolezni zapisal; ako mi pa slavno uredništvo dovolji, bodem prihodnjic o kakaj drugi bolj navadni bolezni pisal, da si bodo posestniki v sili lahko sami pomagali, ker navadno je živinozdravnik preoddaljen; navadni masarji pa živini mnogokrat več škodujejo nego pomagajo.

Dopisi.

Z Bolškega, dne 10. maja. — (Ali bo kaj bolje?) Katerkoli se oko ozre, povsod žuga le beda in siromaštvo. Pri nas pa je uboštvo še posebno v ovetu. Bog reši nas zlega, kaj pride iz tega; kam jadramo, kaj bo to? To je uže le arepota od arepinje; kako je!

Pride reši: oblastva se sicer trudijo, da bi mogla kako zavreti kolo. A žal, da te zavore ne morejo udrižati raznih pritiskov. L. 1872 bila se je zbrala komisija v Roloči, da bi določila: kako bi bilo možno rešiti naše siromake. Sklenilo se je marsikaj; a ostalo je na papirju. — Šolsko oblastvo nam je tudi dobrohotno prikrbeto učiteljico za šipkarijo. A i to se ni obneslo. Naši ljudje neki niso za to. Vrh tega pa to ne kaže, da bi dajalo gotov, zadosten zaslužek. Baj vidimo, kako se godi v Rudniških (Kraških) gorah ljudem, ki se pečajo s tem obrtom. Kaj pa je to: kakih 40 kr. na dan, in da bi bilo še to gotovo! — Učijo nas zopet, da imamo varčno ravnati z gozdi, da v gozdu je kapital itd.; zato pa gledajo nekam s mrkim okom naše objestne in svedene kose; radi bi, da bi jih ne bilo. Prav dobro, a mi tudi ne moremo živeti od sape; kedor kaj vzame, mora dati kaj drugega v nadomestjenje! Dr-ar bi dejal: Tū imate vse skupaj: delajte, kakor hočete; samo redite in oblačite nas. Kaj tedaj?

Dejal sem zgoraj, da je ona gospoda v komisiji marsikaj lepega sklenila in na papir postavila; a nič se ni izvršilo. Iz teh sklepev hotel bi malo bolj poudarjati one vrste, kjer je govor o lesnem obrtu.

Naš hribovec kaže uže prirojen talent do rezljanja, izdelovanja lesenih priprav in drugih rečij. Le pogled našega Trentarja: kako lično ti izdeluje različno orodje; kako rad se ukvarja s takim delom. — Čul sem, da nekogi pošiljajo škafe celó v Trst. Ali bi ne bilo torej dobro: če bi se pospeševalo to prirojeno nagnenje v naših ljudeh?

Recimo, da bi se osnovala vsled vladine pripomoči v našem središču v Bolci, obrtna šola za lesnino. Učili bi se mladi ljudje od 15 (16) do 17 (18) leta. Prvo leto bi se roditeli žrtvovali, drugo bi uže živel nudenec nekaj dobička od izdelkov, tretje leto polovico. In ko je izučen, bi se o priložnih časih —

Puško roka izpušči drhteč mu,
S tal se dvigne plašen in osepel,
Nem oklene palice se gorske
In odkrije se in tiho moli....

Lahno se zgublja meglica in zopet sije solnce.
Okolo lovec je vse kakor prej, le belih koz ni več.
S plašnim okom gleda na okoli
Mladi lovec, govori na tihem,
Križa se, ob ramo vrže puško
In pripravlja na odhod se.

Ali slušaj! Z nova sem od skale
Kliče mlo oni glas skrivnostni:
„Dobro došel tu na vrtu našem,
„Lovec drzni iz doline trentske!
„Koz, jerebov in srna in zajcev
„Hrani mnogo tebi gora naša —
„Oj le lovi, streljaj jih veselo!
„Brez skrbi se krepčaj pri studencih!
„Ali zvesto slušaj to jedino,
„Lovec drzni iz doline trentske:
„Pusti čredo, pusti Zlatoroga,
„Če dragó ti je življenje mlado!“

Ves v čudu poslušal lovec in obljubi, da bo zvesto slusal. Ali rad bi vedel, kdo ga svari, kdo varuje ta zeleni vrt in bele kose.

Pazno prisluškuje lovec, ali odgovora ne dobi. Pri studenci se napije čiste vode, zvije si šopek s ahrbrnih zvezdic, modrih stóglav in rudečih klinčkov, utišne si ta kraj dobro v spomin in odide.

(Dalje pride.)

poleg svoje male kmetije — pečal s tem obrtom. Koliko bi si lahko tako pomagal? Taki izdelki bi se prodajali za gotovo ceno; sprejemalo bi jih n. pr. dotično šolsko vodstvo, ter izplačevalo takoj izdelke. Take reči marsikdo rsi kupi za rabo ali v spomin.

Poglejmo le, kako napredujejo take šole na Tirolskem, Solnogradskem, Štajerskem, Koroškem in posebno tudi v Galiciji. Časniki jih omenjajo jako pohvalno. In marsikdo je imel sam priliko, videti lične izdelke iz teh šol. Zakaj bi se ne poskusilo pri nas?

Kar se tiče lesa, ga imamo nekaj doma: n. pr. lip, javorjev, ruševja itd. Pa saj bi ne stalo toliko, če bi ga tudi od drugod naročevali; in saj se ga za drobnino ne porabi toliko!

Tedaj? Bolhani, oglašite se, da Vas ne prebiti drug, ki je manje potreben od vas. Bilo je čas, kupiti Irgare, — kimali ste, ponujali se vam trentarske gozde, — mitali ste. In zdaj — — Pa, saj sem del! Hiti nu, brž! Potrkaj, popokaj; poskušaj, poslušaj! K.

Iz Okotja, dne 5. maja. Prav ste dejali gosp. profesor: „Če kedo navede pri deklamovanju naslov pesmi, zdi se mi, kakor bi kedo obesil oala na steno, spodaj pa napisal: To je oal, vestel!“ I jez menim tako; zato pa ne mialim napravljati dopisom ne „ključa“, ne „ključa h ključu“. Figura docet; miza kaže!

Kakor Vam je znano, imajo zdaj pošto tudi v Logu pod Predelom. Kakor čujem, sploh godi, da je pošta v Srednjem Logu — kar se tiče kraja namreč. Tudi je videti onde beje lepa poštna tabla z utrakvističnim (tudi slovenskim) napisom; jednak je menda tudi poštni pekat. (V ostalem pa nimam o tej pošti nadaljnih poročil. Čas pové!)

Tudi v Soči bode poštna postaja, kakor se čuje. No, to bode pa velika dobrota za one kraje; kedor pozna ondašnje odnose, vedel bode prav ceniti to ugodnost. S tem mnogo pridobi odljudna, samotna soška-trentarska „dežela“. Zares hvale vredni so oni, ki so to napravo sprožili in k temu pripomogli.

V Soči so letos v prvo napravili božji grob. I to je nekaj. Ljudstvo je bilo zelo veselo, da se je moglo doma udeleževati cerkvenih opravil velikega tedna, in mu ni trebalo hoditi do Bolca. Ta naprava je bila zelo potrebna tudi v moralnem obziru. To je bilo i zaradi tega potrebno, da Soča pokaže značaj fare (oziroma kuracije).

V Trenti bodo delali cerkveni zvonik. Zopet napredek in pridobitev za to deželo deželo. Potem se menda ne bodo tako bali ljudje tija; in se ne zgodi, da pojde častnik mimo cerkve, ter na Logu (trentarskem) popraša: kje pa je cerkev?

O.

Izpod Peči, 17. maja. — Vedno si poročala, draga „Soča“, veselo in žalostne vesti iz naših gor; zato sprejmi tudi ta dopis. Bral sem v tvojej 19. številki vabilo grahovske čitalnice k veselici dne 9. maja, in ker nimam prav daleč, hotel sem videti, kaka bo veselica. Ko pridem pred prostore, kjer se je imela veselica vršiti, začudim se, kako je mogla čitalnica s tolikimi in tako krasnimi zastavami okinčati prostore. Videl sem skoz okna lepe trobojnice, katere bi delale čast vsakemu mestnemu društvu, in torej še večjo grahovski čitalnici, ki šteje le mesec svojega obstanka. Spored je bil precej obširen, kakor je bilo že objavljeno; zato ne bom govoril o njem, ampak le o njegovej izvršitvi. „Podmelški zbor“ pel je v resnici izborno, da se mora vsakdo čuditi, kako se morejo pevci tako izuriti pri takih težavah. Pomisliti je, da morajo nekateri pevci skoro pol ure daleč hoditi k vajam. Ne bom na široko govoril o gorskih slavcih, le to rečem: „Bog daj, da bi nas še mnogokrat razveselili s tako lepim petjem.“

Druga točka je obsegala govor, ki ga je govoril društveni predsednik. Dobro je pojasnil, kako si lahko priskrbimo za male novice potrebnega berila. Posebno je poudarjal, koliko bi bilo bolje za ljudstvo, ako bi o prostih urah bralo, mesto da zapravlja čas brez vsacega dela ali v malovrednih pogovorih in mnogokrat celo v gostilni pri žgani pijanci, ki žuga, da pokonča premoženje in zdravje mnogim krajem. Dokazoval je, koliko koristi berilo z izgledi pri družini narodih. Slednjič je končal svoj govor s priporočbo čitalnic ter je vskliknil trikratni živio Nj. Vel. presvitlemu cesarju. Dobro seme je bilo, in Bog daj, da bi ne padlo na trdo skalo.

Četrta je prišla na vrsto deklamacija, S. Gregorčiča „Dražba.“ To je res prekrasna pesen našega velicega pesnika, a občutil si pravi pomen besedi, ko si jo slišal iz ust mlade deklamovalke. Deklamovala je deklica od 12—14 let. Mlada je, a dobro je čutila, kaj nam je podal pesnik s to pesnijo, ter znala je v čudečem se občinstvu buditi primerne čute. Res se mi je zdelo, kakor da bi bil pričujoč pri vsej dražbi, ter da bi videl odrtnika, kako se blazen klati po svetu in slednjič kako se mrtev zgardi. Res ako bode mlada deklamovalka tako napredovala v svojej stroki, bo, ko doraste, lahko uzor drugim deklamovalkam. Igra „Oproščeni“

jetnik“ se je vršila na začudenje vsemu občinstvu dobro. Še bolj smo se čudili, ko smo zvedeli, da je bilo 5 igralcev prvič na odru in da med temi trije niso prej nikdar odra videli. Vsi smo se čudili Milčetu, ki je bil jako drzen in gibčen. Res, pokazal je, da otroška leta so za učilo. Pri večerji so nam pravili udje čitalnice, da vejo, da se bo marsikdo nasprotnikov norčeval, posebno z Buteljnom; a tudi on je svojo nalogo tako častno rešil, da bo v pravem pomenu besede „butelj“ vsak, kdor bo skušal smešiti ga.

Čudili smo se tujci, da je bilo pri besedi tako malo domačinov; lahko bi bil možke na prste jedne roke seštel, izuzemši ude čitalnice. To pa ni bilo zadosti. Dobili so se tudi taki, ki so prav med igro zunaj prepevali ali bolje rečeno kričali, češ, kaj ste vi? mi smo pravi, ki zankamo. Oprostil sem nevednežem, ker vem, da ne vejo, da prav s tem skazuje svojo surovost. Vsi smo bili tega mnenja, da ima čitalnica še mnogo dela, da te suroveže podučil.

Tujcev nas je bilo res mnogo, a tudi dobro smo se imeli; kajti tudi pri večerji sta nas kaj izborno razveseljevala s petjem „Podmelški in Pečanski zbor“. Oba sta pokazala, da je resničen pregovor, ki pravi:

„Tam kjer petje doni,
Ni slabih ljudi.“

H koncu se predzmem prositi grahovsko čitalnico, da bi priredila v mogoče kratkem času zopet veselico, če tudi ima mnogo nasprotnikov, saj vse, kar je dobro, ima svoje nasprotnike.

Politični razgled.

V državnem zboru razpravljaj se je predlog o odpisovanju zemljiškega davka pri ujmah ter je bil predlog sprejet z večino glasov, a ne v isti obliki, v kateri ga je vlada sestavila in v kateri bi bil nji všeč. Vladin načrt je določeval, da se davek le tedaj mora odpisati, kadar je vsaj četrtno pridelka pobrala toča, voda ali ogenj, dočim bi bilo vladi na voljo dano, odpustiti davek, ali ne, ako pokonča pridelko slana, dolga suša, deževje ob žetvi, mrčesi, miši ali druge nezgode. Poslanec Zallinger je zahteval, naj bode vlada primorana tudi v poslednjih slučajih davek odpisati, tako da bi imel kmet pravico to zahtevati, in ne le prositi. Posebno pa je Lienbacher poudarjal, naj bi se vsaj še slana uvrstila med one nezgode, ki bi vlado silile, davek odpisati. Za Zallingerjev predlog glasovalo je 144, proti pa 111 poslancev, tedaj je sprejet; a vlada se je vedla pri dalji obravnavi proti temu načrtu tako mrzlo, da se sme skoro gotovo sklepati, da ne predloži tega načrta vladarju v potrjenje; tedaj zopet besedovanje — zastoj.

Poslanec Plener in tovariši so interpelirali voditelja trgovinskega ministerstva, zakaj so prenehali razgovori z vlado rumunsko zastran trgovinske pogodbe. V Rumuniji ima Avstrija važno tržišče, doseganja pogodba je pretekla in vlada si je prizadevala doseči pri novi pogodbi ugodnih pogojev za uvažanje, toda rumunska vlada je avstrijske zahteve odbila, kar bi lahko imelo slabe posledice. Razumljiva je torej radovednost, kaj vlada na to interpelacijo odgovori.

Ogerska zbornica sprejela je zakon o črni vojski ter po hudi razpravi dovolila poseben kredit vladi za različne potrebe prejšnjega leta.

Na Hrvaškem izpustili so iz zapora po 5 mesecih dr. Starčevića in dr. Gržanič-a, ki sta v saboru bana hudo nadlegovala; ljudstvo ju je navdušeno sprejelo in pozdravilo, dasi vladni listi v svet trobijo, da je nasprotno res.

Najvažnejša vest na zunanem političnem polju prihaja iz Sredca (Sofije), od koder se poroča, da so zasledili zaroto proti knezu in proti ministerskemu predsedniku; iz Plovdiva (Filipopol) poroča pa vlada Battenbergova, da so vladini nasprotniki sklicali tabor, katerega se je udeležilo 5000 osob, ki so hoteli pretepsti one, ki so tabor sklicali, tako da jih je morala vlada braniti. Najbrže je vlada sama skrbela za to, kar jej je po godu; gotovo je, da tudi v Bulgariji ni vse tako, kakor bi si knez in njegovi privrženci želeli.

Iz Srbije prihajajo zelo nasprotna poročila; sedaj ni gotovo, ali je ministerstvo zmagalo, to je ali ima večino, dasi je bil pritisek na volilce nezmožen. Tudi tu ni vse v redu; dan na dan

prigodijo se lahko stvari, ki bi bile kralju zelo nevšečne.

Iz Madrida se poroča, da je kraljica porodila sina, ki bode v soboto krščen in se razglasi kot kralj Alfonz XIII.

Grški voz ni še razvozlan in še zmirom je mogoče, da nastanejo med Turčijo in Grško homatije, ki bi imele lahko slabe posledice za evropski mir.

Domače in razne vesti.

Presvitli cesar daroval je iz svoje zasebne zakladnice 800 gld. občini Dornberg, ki je lansko jesen trpela veliko škodo po povodnji, ter je potrdil postavbo, katero je bil sklepil goriški deželni zbor v svojem zadnjem zasedanju o stavbenem redu za goriško mesto, in načrt postavbe, sprejet od istrskega deželnega zbora o pogozdovanji Krassa v Istri.

Mil. g. knez in nadškof posvetil je preteklo soboto cerkev v Kožbani, v nedeljo je imel tam kanonično vizitacijo ter je delil sakrament sv. birme, v ponedeljek bil je v Slovenci pri Nebljem, v torek pa v Gradnem. Te dni odide zopet na vizitacijo v dekanijo Št. Petersko pri Gorici.

Duhovske zadeve. Za izpraznjeno župnijo Villa Vicentina, katere patronat ima bivša francoska cesarica Evgenija, prosil je š. g. Tomsig Franc. — Začasni upravitelj župnije v Tržiči (Monfalcone) imenovan je š. g. Ivan Tribussan, ondašnji kapelan. — Župnijsko skušnjo delali so 18., 19. in 20. t. m. naslednji š. gg.: Josip Baillaben, kaplan v Št. Petru ob Soči; Jakop Canova, kaplan v Turijaku (Turriaco); Andrej Ferfolja, kaplan v Kamnjah; Ivan Revignas, župnijski upravitelj v Joannizu, in Franc Ziaich, kaplan v Kaprivi.

Študentovska kuhinja. Da bi človekoljubi in prijatelji te koristne ustanove, ki obstoji že drugo leto, o nji zopet kaj zvedeli in da bi se posrečilo vsi dosedanje dobrotniki „kuhinji“ ohraniti in novih jej pridobiti, podaja odbor danes nekoliko podrobnosti. Od 1. januarja do 15. maja t. l. (za leto 1885. se je priobčilo in razposlalo „Poročilo“ in se na zahtevanje še lahko dobi pri uredništvu „Soča“ ali pa pri predsedništvu, via Teatro, št. 18) se je oddalo 1648 poročil; kuhalo se je vsak ponedeljek, torek, četrtek in petek. Nadzorstvo je brezplačno vodilo šest gg. učiteljev. Stroškov je bilo za jedila, kuhinjsko opravo, stanovanje, postrežbo, obleko itd. 204 gl. 98 kr. Po dobrotnikih je došlo v tem času 90 gl. 50 kr. Vsem izražena bodi najprejrejšja hvala. Po udih Vincencijeve družbe se je zložilo 36 gl. in po malih vplačah nekaterih učencev 69 gl. 64 kr. Vred sklepa občinskega starešinstva v Št. Andreži pri Gorici izročilo je ondašnje županstvo v dar študentovski kuhinji 15. t. m. deset gold. Stoterna hvala Št. Andrežu, ki je tako pomagal revni mladini in ob enem pritrdil, da je odborovo delovanje dobro in potrebno. Naj bi sledile druge občine goriške okolice!

Razvidno je, da imamo le še preostanek 1 gl. 16 kr. V hranilnici naloženo svoto 90 gl. 2 kr., kakor kaže „Poročilo“, pa se mora hraniti za vse neprevidene okolnosti, nakup novega pohištva, za čas, ko bi nastala morebiti suša itd. Zadnjega nas Bog varuj! V obzired temu se v novi obračun odbor naše kuhinje do dobrotnikov in prijateljev. Sedaj obiskuje kuhinjo 26 učencev; nekaterim (4—5) se razdeli te dni po neki preblagi ranjci darovano novo blago za obleko.

To v kratkem v dokaz, da se naša kuhinja utrjuje, in v spodbudo vsem človekoljubom. Naj bi se zanimanje razširjalo, saj je tako vseskozi plemenito podjetje tudi vredno vsestranske podpore. Vsakdo, ki goji le kolikaj žive ljubezni do mladine in uže uživa sad, ki mu je izklil iz setve prejšnjih dnij, naj bi se spominjal „študentovske kuhinje“. Kdor pomaga mladini, pomaga svojej domovini. I. pl. K.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici prosilo je tudi letos, kakor prejšnja leta, da bi se mu dovolilo slovesno blagoslovljenje društvene zastave. Slavna vlada je odgovorila, da vlada še vedno napetost med goriškima narodoma in one razmera, katere je v lanskem odloku navedla, in da valed tega ne more dati dovoljenja. Tako so se urešile besede, katere je lanske leto rekel dvorni svetovalec deputaciji, ki je bila o taki priliki pri njem. Kaj namerava odbor storiti v tej zadevi, nam ni znano, kakor tudi ne, kak utis napravi odlok na društvenike in na goriške sodeželane. Društvo si je izbralo s podobo sv. Cirila in Metoda in s črno-rumenum trakom ono zastavo, pod katero se je zbirala solkanska narodna straža leta 1848, ko so se Italijani in Ogri puntali proti Avstriji. Narodni in avstrijski duh Avstriji ni bil nikoli v škodo in tudi ne bo. Čakajmo časov, ko se bo smel avstrijski orel vzdigovati brez strahu pred apeninskim jastrebom. Glejeto je, da pride tudi taka doba.

Mestne volitve so blizu in predno „Soča“ zopet izide, bodo uže dovršene v III. in II. volilnem razredu, ki bota volila 25. in 28. t. m., med tem ko bo I. razred volil še le 1. junija. Napori in namere posameznih strank kažejo se vedno jasneje in že je mogoče spoznati glavne poteze volilnega gibanja. „Katoliško društvo“ je najprvo izjavilo v svojem glasilu, da se letos ne udeleži volilne agitacije, kakor se je uže dolgo ni udeležilo. Ali se njegovi društveniki in somišljeniki udeležijo volitve ali ne, odvisno bo od strank, ki ostanejo stanovitno do konca, in od kandidatov, ki se bodo priporočali od raznih strani. — Imenovanemu društvu popolno nasprotna je „Unione“ s svojim židovsko-protestantsko-liberalnim glasilom „Corrierom“, ki bljuva srd in ogenj proti Slovincem. Vzdržuje se po magistratovcih in po „vladni“ stranki; njegovo načelo je boj proti slovenskim someščanom in poudarjanje italijanstva goriškega mesta. Kandidati te stranke za bodoče volitve so: v III. razredu: Miha Batistič in dr. K. Venuti (ob enem kandidat za županski stol); v II. razredu: Josip Bramo; Ivan vitez Bosizio, c. k. dvorni svetovalec v pokoji in mnogoletni obdovalec mestnega tajnika (zato tudi stalni kandidat ukljub 80 letom življenja); Josip Darbo, ki je okrasil ulico Franca Jožefa z barbarsko simetrično zgradbo; Friderik Simič, c. k. gimnazij-ski profesor in brat c. k. okrajnega glavarja; v I. razredu: dr. Verzeznassi, dr. Nardini in dr. Seitz, Ritterjem dobro znani iz raznih volilnih dob, prvi od zadnjih volitev v kupčijsko zbornico, drugi v državni zbor, tretji v mestno starešinstvo. Odbor društva „Unione“, katero zastopa „Corriere“, ima med kandidati svojih zastopnikov in Ritterji dobrih prijateljev; torej ni dvomiti, da bo ta lista všeč (komu?) in da prodere s skupnim sodelovanjem navedenih strank, ki se navadno podpisujete z: molti cittadini. — Na „Sočin“ klic vzbudila se je tudi „konservativna stranka“, obsegajoča zastopnike raznih narodnosti in priznajoča državne temeljne postavbe v teoriji in v dejanji. Njeno geslo je: vsostanaka pravica, modro gospodarstvo, zvestoba in udanost do Avstrije in do cesarja. Ta stranka ima prav mnogo nasprotnikov zaradi svojih načel in kor so Slovenci z njo. Od slavne vlade ne more pričakovati pomoči, ker je stranka še majhna in šibka; naravno je, da vlada se ne more vezati s stranko, ki še le začenja delati, proti strankam, ki imajo izurjene vojskovodje in uplívne pokrovitelje: mestnega tajnika, židovsko inteligen-co, Ritterjevo moč in druge visoke kroge. Ne vé se torej, ali postavi konservativna stranka kandidate, in če jih postavi, kateri bodo. Ako ostane stranka svojim načelom zvesta in postavi kandidate, ki priznavajo nje načela, je naravno, da Slovenci pojdemo z njo. Če jih ne postavi, pustimo, da „vladna“ stranka zapečati zmago „Corriera“ in „Freccie“, svojih ljubljencev „Soča“ izpolnila je svojo dolžnost s tem, da je klicala konservativce na delo, ter da je poudarjala potrebo, da se v Gorici zamenja italijanstvo z avstrijstvom. Zdi se pa, da visoka ušesa nočejo o tem nič slišati ter da smatrajo „Corrierovo“ in „Freccino“ italijanstvo kot edino pravo in nerazrušljivo podlago avstrijstva na jugu.

Pri ogerski kroni v Gorici bo v nedeljo 23. t. m. popoldne godbeni koncert. Svirala bo vojaška godba pri vsakem vremenu, kar je zdaj mogoče, ker je na vrtu napravljena obširna lična lopa. Gostilničar bo zato skrbel, da bode p. n. občinstvo v vsakem oziru izvrstno postreženo, ker mu je na tem, da ohrani svojej gostilnici častno dosedanje ime.

Podoba sv. Tomaža, ki je namenjena na glavni altar v vikarijski cerkvi v Št. Tomaži pri Ajdovščini, krasno delo malarja Schöffel-a v Reichenau-u na Českem, došla je te dni in ostane do prihodnjega četrta razpostavljena v knezondškofijski pisarni, kjer si jo lahko vsakdo ogleda, komur je mar za lepo cerkveno umetnost. Podoba predstavlja sv. Tomaža v tistem trenutku, ko mu Jezus pravi, naj dene svojo roko v njegovo prso rano. Jezus stoji in drži roko klečečega sv. Tomaža, kakor da bi jo hotel svojim prsim približati. Oba sta v naravni velikosti in popolnoma naravno risana in malana. Barve so čiste, raznolične pa ne preveč kričeče; obraza Jezusa in sv. Tomaža sta onemu prizoru popolno primerna. Pozorišče je dvorana, katere oboki in stebri so pravilno in lično izdelani. Okvir je jako širok, bogato ozaljšan, po sredi vzvišen in lepo narezljan ter ima na vrhu še poseben kinč rezljarskega dela (lavorjevo perje in sad). Ta podoba je vredna, da si jo ogleda vsak duhovnik, in bi delala čast vsakrteri cerkvi, kakor jo dela mons. Jožefu Marušiču, častnemu kanoniku, ki jo je oskrbel imenovani cerkvi za samih 150 gld.

Odbor za morske kopeli v Gradeži pošlje tudi letos 40 žovastih otrok iz Gorice in z dežele brezplačno v kopeli. Roditelji in varuhi, ki bi hoteli, da bi se sprejel v to število kateri otrok, ki je njim v varstvo izročen, naj pošljejo svojo dotično prošnjo omejenemu odboru (predsednik Franc grof Coronini) po goriškem municipiju, ako so v Gorici, ali pa po c. k. okrajnih glavarstvih, ako so na deželi, v času od 25. maja do 15. junija t. l. Otroci ne smejo imeti manj ko 6 in ne več ko 15 let. Prošnjam naj se doda zdravniško in ubolno spričevale, rojstvo pismo,

in spričevale stavljenih koz. Razen brezplačnikov sprejemajo se tudi otroci proti plačilu.

Milanska roža ali pellagra, bolezen lakote in bede, vzbudila je tudi vlado, da se je začela na njo ozirati. Te dni pride z Dunaja dr. Neusser s tovariši, da bo opazoval znake te bolezni ter njena svojstva in uzroke. Tukajšnje glasilo trudnih praznovalec pripisuje zaslugi v tem oziru knezu Hohenlohu; s koliko pravico, ne vemo.

A. Hermanek, znani poštenjak, ki si je nabral v raznih goriških lekarnah mnogih znanostij, odprl je v Magistratnih ulicah h. št. 5 novo drogериjo; ki je jako lepo urejena, in ima v zalogi vsakovrstnih dišav, kemičnih priprav, mineralnih vod, lišpov in raznih rešij, ki se rabijo v družini. Kdor potrebuje takih in enakih rešij, se ne bo kesal, ako kupi pri njem. Mož je poštenjak in se ne pajdaš z goriškimi kričaši. Napis ima tudi v slovenskem jeziku poleg nemškega in italijanskega: Naj bo vsem rojakom toplo priporočen.

Pogreb viteza Adolfa pl. Lame, upokojenega višjega poštnega svetovalca, bil je dne 19. t. m. predpoldnem pri Sv. Križi na Vipavskem. Odkar je bil nenadoma upokojen, živel je Lama na lastnem posestvu v neznatni vasi (v Pladah) te župnije; bolehal je, pravijo, že nad letom dnij. Pret. saboto zadel ga je mrtud, ter mu — previdenemu s sv. sakr. za umirajoče — kmalu potem prerazal nit življenja. Pogreba se je udeležila tamonja š. duhovščina (2 svetna duhovna in 8 kapucini), g. župan, nekateri gg. poštni uradniki, došli iz Gorice, šolska mladina s svojim voditeljstvom in precej ljudstev.

Razne novice. V Podgori so bili prišli tatovi ponoči od 18. do 19. t. m. v cerkev, da bi bili kaj odnesli, pa se jim ni posrečilo. Dopol o tem prihodnjid. — V Soči blizu Bolca odpre se v kratkem poštna postaja. Poštar doli plače na l'co 150 gld. in 40 gl. doklade ter 100 gld. za sela, ki bo nosil pošto iz Bolca v Sočo in nazaj. Zahteva se varščina ali kavejca 200 gld. — Monsignor dr. Valussi, knezoškof tridentinski mudi se na Dunaj, kjer jo bil kanonični proces še le pretekli torek. V ponedeljek vrne se visoki gospod v Gorico; proti koncu meseca junija odide v Trident, kjer ga posveti dunajski papežev nuncij v škofa. — Grof Savorgnan, ki je streljal in ostrelil svojo ženo grofijo Savorgnan in njenega spremljevalca dr. Mattiussija, bil je danes teden od goriških porotnikov oproščen. Sploh bili so sedanjí porotniki jako milega arca, oprostili so vse zatožence, ki so bili toženi: nečistosti, ponarejanja denarja, izneverjenja in poskušanja umora, oziroma telesnega poškodovanja. — Po Vipavskem je toča zadnji teden močno pobila. Po nekaterih krajih ležala je dva palca na debelem. — V Hilarijanski tiskarni izšel je govor, ki ga je imel v italijanskem jeziku profesor D. Alpi v prvostolni cerkvi goriški 4. t. m., ko je bila slovesna črna maša po ranjki grofinji Chambord. Dobiva se po 15 kr. iztis.

Rifemberško-Brejsko pevsko društvo napravi prihodnjo nedeljo 23. t. m. izlet v Ajdovščino, da počasti ondašnje narodnjaka. Ako ne bodo okoliščine ovirale, bo ponosno in slobodno plapolala slovenska zastava, ki razveseljuje srce vsakega Slovenca in Avstrijca, ki bode v oči in srce vsakega irredentarja in prusjaka.

Bralno društvo v Batujah dá dne 23. maja 1886. veselico na dvorišti g. Kat. Koronove z naslednjim sporedom: 1. Godba. 2. Pozdrav. 3. Plave oči; možki zbor. 4. Deklamacija: „Prisega vili.“ 5. Vederna; možki zbor. 6. „Morje Adrijansko;“ svira godba. 7. Samospev; se spremljevanjem. 8. Igra: Bog vas sprimi. 9. „Naprej;“ svira godba. 10. Viente naš; možki zbor. V. R. 11. Šaljiv prizor. 12. Novinci; možki zbor; H. Volarič. — Ples. Začetek ob 6 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vstopnina k veselici 20 kr.; sedeži 10 kr.

„Kruh nebeški“ ali navod pobožno moliti in čistiti presveto Rešnje Telo, s trojno mašo in drugimi navadnimi molitvami. Na svitlo dal Janez Zupančič. Tretji natis. V Ljubljani 1886. Dobiva se v Katoliški Bukvarni v Ljubljani in velja: vezan v pol usnji 70 kr., v usnji 90 kr., v usnji z zlatim obrezkom 1 gld. 20 kr., in je tudi v raznih lepših vezih.

Knjiga je popoln molitvenik za vsakega kristijana in se odlikuje posebno z bogato zbirko spodbudnih molitev na čast presvete Rešnjega Telesa. Udom v ta namen ustanovljene bratovščine, ki je razširjena po vseh slovenskih duhovnijah, ta molitvenik dobro dojde ter bo vsem zahtevam zadostoval. Potem bo gotovo ustrežal tudi otrokom, ki gredo k prvemu sv. obhajilu.

Nova knjiga. „Namen und Schwinden der Slaven“ imenuje se knjiga, katero je izdal župnik Karol Siecha v založbi Kleinmayerjevi v Ljubljani. Knjiga obsega na 49 straneh navadne osmerke mnogo zanimivega blaga in je vredna, da bi se nahajala v knjižnici vsakega rojaka, ki se zanima za zgodovino velikega slovanskega naroda. Papir in tisek je lep, kakoršen se navadno nahaja le v omenjeni tiskarni.

Zahvala.

Podpisani naznanjajo nepričakovano smrt, ki jim je vrela dne 17. maja 1886 soproga, oziroma oče gospoda ADOLFA viteza LAMA, c. kr. poštne vodje in višjega poštne svetnika v pokoji, ki je bil s vsem previden. Zahvaljujejo se tudi za slovesno spremstvo župnijskim duhovnikom, častitim oo. kapucinom, gg. poštним uradnikom, g. županu, g. učitelju s šolske mladino in vsem drugim dobrovoljnim spremljevalcem.

Plače, dne 18. maja 1886.

Marije pl. Lama, mati
Adelajda hčer
Rudolf sin
Maksimilijan sin.

Na znanje.

V krmi Janosa Marolta, rodona Slove-
na, v hiši G. Schlossa, nasproti gostilni pri
„Zlatem križu“, kjer je dobra postrežba s do-
brimi jedili in s pijačo, postreže se tudi s štalo
za živino.

NA PRODAJ

O močnih, zdravih konj različne
velikosti, in 6 vozov za prevažanje blaga
v prav dobrem stanju. — Oglasiti se je
pri J. Stekelj v Gorici „Via dei Ci-
pressi“ šte. 10.

ALOJZIJ BADER

svečar v Gorici, na Travniku prodaja
voščane platno za altarje,

ki je prevlečeno s pravim bučelnim voskom,
kakor zahtevajo cerkvene določbe. Blago pri-
stno in dobro; cena prav nizka.

Kopeli solna - žveplena - klorove - bromove - jodove v Tržiči (Monfalcone).

Na železniški postaji med Trstom in Gorico.
Kopeli s 38° C. gorkote in po zahtevi z blatom,
jako uspešne proti protinu, revmatizmu, nevralgiji,
irganju, žovam, kožnim boleznim, proti opešanju,
ženskim boleznim itd. itd.

Kopeli vodi zdravnik: Dr. Anton Suttina, zdra-
vik, ranocelnik, operator, porodničar.
Kopanje začelo se je 1. maja.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

KROJARNICI IONACIJA STEINERJA,

ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbire
narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka iz gornjega	od 8 do 30 gl.
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " " " " " " " " " " " " "
" " " " " " " " " " " " " " " "	" " " " " " " " " " " " " " " "
Povrhu pomladanske suknje " gornjega	" " " " " " " " " " " " " " " "
Pomladanski haki	" " " " " " " " " " " " " " " "

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrsta robe iz
raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se iz-
vri točno in hitro. Usporci na zahtevno brez-
plačno in prosti poštnine.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja
od 8 do 50 gl. za gospo. Šaki za gospo od 4
do 15 gl.

Št. 3310. P.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà),
ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja,
da bode dne 7. junija t. l. začela javna dražba (kant)
nerešenih zastav l. četrta leta 1885, t. j. tistih,
ki so bile zastavljene januarja, februarja, in
marca 1885.

Ravnatelj: D. LOVISONI.

Želodčne bolezni hitro in gotovo ozdravi jeruzalemski balzam

edino in nepresegljivo želodčno zdravilo.

Izbrati v raznih želodčnih boleznih zdravilo,
katero bi v resnici odgovarjalo namenu, ni lahka stvar
dandanes, ko se prečajo vsakovrstna taka zdravila.
Večji del onih kapljic, izliskov itd. itd., ki se
oznanjajo in priporočajo občinstvu z visoko letičimi
besedami, ni drugzga ko prevara, pogosto še škodljiva.
Samo jeruzalemski balzam, nje davno znan
po svoji priprosti sestavi in po oživljajoči svoji moči na
želodčne živce, si je pridobil prednost pred vsemi dru-
gimi do zdaj znanimi pomočki, kar potrjuje njegova
razprodaja, ki vedno raste.

Ta balzam, bogat krepilajoče moči kineškega ra-
barbara, korenike, ki je sploh znana po svojem pre-
bavnem uspehu, daje gotovo sredstvo proti želodčnim
slabostim, izvirajočim iz nerednega prebavljanja. Zato
se priporoča, ko jesti ne diši, proti neprijetni sapi,
gajzju, riganju, zabasanju, hemoroidnim težavam;
pomaga tudi proti zlatenici, glistam in boleznim v drobu.

Steklenica s podukom 30 kr.

Glavna zaloga v lekarni G. B. Pontoni v Gorici.

V TRSTU pri G. B. Novis, v KORMINU pri A.
Franzoni, v TOLMINU pri C. Palisce.

Piccoli eva esenca za želodec

G. PICCOLI, Ljubljana.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism
in zdravniških sprizoval bolezni v želodcu in
trebuhi, hodenje, krč, želodčne in pramen-
javne mrzlice, zabasanje, hemoroidne, zlatenice,
migrene itd. in je najbolj priporoček zoper
gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škaticah
po 12 steklenic za 1 gl. 36 novc.
Pri vsaki številki dobi se primeren odgovor.

Gosp. Gabrielu Piccoli-ju, lekarju v Ljubljani

Na zahtevanje potrjujem, da sem Vaš svet za želodec,
kojega deli so mi dobro znani, v velikih slučajih
uspešno rabil proti boleznim v želodcu in zlati žili.
Ljubljana, mesec januar 1884.

Dr. Emil vitez Stöckl,

c. k. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec.

Uspešnost tega izvrstnega zdravila sprizujejo tudi
gg. dr. D. Agostini, dr. Cambon, vitez dr. Goracuchi,
dr. Pardo — sloveči tržaški zdravniki.

Podpisani potrjuje, da ima želodečna esenca ljub-
ljanskega lekarja Piccoli-ja hitre in predušne zdravilne
moči. Z njo ozdravilo je mnogo ljudi moje in sosedne
župnije; komaj preteče dan, da ne bi kdo prišel k meni,
ki me prosi za jedno steklenico želodečne esence, kojih
imam vedno nekoliko pripravljenih.

A. Wlassich, župnik-kanonik. Plomin, Primorsko.

Po 15 kr. steklenice prodaja v Gorici lekarna Pon-
toni, v Tolminu Palisca, v Korminu Franzoni, v Gra-
dišču Comasini, v Gradišču Pasqualia in nahaja se veči-
nom v vseh lekarnah na Tirolskem, v Trstu, Istri in
Gulmsciji.

Dejanja dokazuje, da moje dotično naznanilo
slavnemu občinstvu sloni na goli resnici.

Prevzel sem cela zaloga neke
po njenem solidnem izdelovanju jako
znane tovarne za odeje in kose po
najnižih cenah, tako da samo jaz
morem prodajati za nizko ceno

po fr. 1.50 kline in po fr. 1.75 najnižje

KONJSKE PLAhte

To plahte so 190 centim. dolge, 130 cent. široke, jako
močne, goste kot dlja, trpežne, razno barvane, pisane, z bar-
vanimi kraji, nepokončljive baze, ter se lahko rabijo kot
posteljne odeje. Od vseh strani sveta se po njih radi
njih trpežnosti in nizke cene poprašuje ter se jih mnogo
razprodaja, kajti poprej atale so dvakrat toliko. Dalje pro-
dajam tudi

Odeje za kočijaže

najboljše vrste, fine, zgotovljene, velike, raznobarvane in bor-
dirane, po najnižji ceni, kos samo po 2 for. 50 kr.

Razpošilja se proti povzetju ali za poslani denar.
Neprištuječe blago vzame se nazaj ter se denar koj
nazaj pošlje. Napis:

UNIVERSAL-EXPORT-BUREAU: S. LÖW.

II. Grosse Schiffgasse, 3. Wien.

Novo izdane knjige

prodaja in priporoča

kajigarna M. Coppag-a

v Gorici

in sicer:

Baumbach. Zlatorog. Planinska pravljica.
Trstenjak A. Spomenik slovenske uzajemnosti.
Leban Janko. Človek v pogledu na njegovo telo in
dušo s kratkim navodom, kako si ohraniti in utrditi zdravje.
Brezovnik A. Saljivi Slovenec. Zbirka najboljših
kratkočasnic iz vseh stanov.
Strupi Dr. Simon. Živinozdravstvo ali nauk o spoz-
nanji in ozdravljanji unanjih in notranjih bolezni.
Podgornik France. Delalski prijatelj. Nauki, ki so
delavcem v sodanji dobi posebno potrebni.
Lermontov M. Junak našega časa. Roman.
Klodt A. Materin blagoslov. Igra a. pojem.
S. Gregorič. Poezije.
Razen omenjenih del ima knjigarna bogato zalogo raz-
novrstnih slovenskih knjig; ako se pa katere ne dobé v za-
logi, naročijo se hitro in gotovo.

Konjerejeem.

Hipolit, ždrebec črnc (Fuchs), čiste
angleške krvi, se spušta

na kobile navadne po 20 gl.,
na kobile čiste krvi po 40 gl.

Rosental pri Gorici, št. 50. (Mondo nuovo.)

Deck Anzeige.

Hypolit, Fuchs Hengst, englisch Vollblut
deckt Stuten zu 20. fl.

Vollblut Stuten zu 40. fl.

Rosenthal bei Görz N. 50. (Mondo nuovo.)

Na prodaj

je hiša, travniki, gozdčiči in vinogradi pod št. 18 v
Gorenjem Cerovem. Več se lave pri
lastniku

A. Pirih.

POGOJI - UGODNI!

Po zahtevanju pošlje se brezplačno
glavni ilustrovani katalog
pohištva z železa

obdarovane narodne tovarne

NICOLA D'AMORE V MILANU.

Mlad, vojašine prost poštni ekspedi-
tor, dobro zmožen nemškega in slo-
venskega jezika, bi rad stopil v slu-
zbo. Tudi službo kakage pisarja rad
sprejme. Pisma naj se pošiljajo na u-
pravništvo Soče v Gorici; naslov: „Eks-
peditor.“

Roba za oblačila

samo iz trpežne ovčje volne, za moža srednje velikosti
3.10 metra za gl. 4.96 kr. iz dobre ovčje volne;
za celo " " 8. — " iz boljše ovčje volne;
obleko " " 10. — " iz fine ovčje volne;
" " 12.40 " iz najfinije ovčje volne
Popolni pletki po gl. 4, 5, 8 in do gl. 12.
Jako fina oblačila, hlače, zgornje suknje, robo za suknje
in dežne plašče, tiči, loden, komišno suknjo, grbe-
nasto suknjo, ševit, tranke (trčko), polsukno, tkanine
za biljarde, perveren in toskin priperoča

ustanovljeno J. Stikarofsky, — 1888. —

tvorniško skladišče v Brnu.

Ogledki franko. Ogledne karte za krojače ne-
frankovane. Razpošilja se proti poštnemu povzetju
čez gl. 10 — franko.

Imam vedno skladišče sukna v vrednosti 150.000
gl. a. v. in je ob sebi razumljivo, da pri moji svetovni
trgovini ostajajo ostanki v dolgotosti od 1 do 5 metrov;
zategadel sem primoran take ostanke za jako znižano
ceno oddajati. — Od teh se ogledki ne morejo
razpošiljati, proti temu se nedopadajoči ostanki za-
menjajo ali pa se novejši pošljejo nazaj. (Opozorjam,
da druge firme pač blago zamenjujejo, morebiti s sla-
bejim blagom, a denara ne poročajo.)

Zavoljo požarejanja po nezmernih ali vara-
jočih firmah sem primoran ineratno opustiti in zato pro-
sim, naj se p. t. naročevalci spominjajo moje zane-
sljive firme in me potašijo s svojim cenjenim naro-
čevanjem, katero vselej zvršim najtočneje.

Dopisuje se nemški, češki, madžarski, poljski, la-
ški in francoski.